

CHÚA NHẬT 21 THƯỜNG NIÊN B QUYẾT BƯỚC THEO CHÚA

+++

A. DẪN NHẬP

Bốn bài giảng liên tiếp về Bánh Hằng Sống của Đức Giêsu đã tạo ra nhiều phản ứng nơi những cử tọa Do thái. Khi Ngài tiết lộ cho họ biết Ngài có Bánh hằng sống, ăn vào sẽ không đói khát nữa, họ bèn xin Ngài cho họ thử bánh đó. Tiến thêm một bước, Ngài cho họ biết Bánh đó chính là Ngài từ trời xuống, họ có phản ứng chống lại ngay vì họ cho rằng Ngài chỉ là con bác thợ mộc Giuse ở Nazareth, làm sao lại có chuyện đó được ? Nhưng khi Đức Giêsu cho họ biết Bánh Hằng sống đó chính là thịt máu Ngài, phải ăn thì mới có sự sống trong mình, thì họ có phản ứng kịch liệt vì họ cho đây là một việc tởm gớm, không thể chấp nhận được. Thậm chí cả một số môn đệ cũng có phản ứng tương tự : *"Lời này chứng tỏ quá, ai mà nghe được"*. Kết quả là một số môn đệ bỏ đi, không theo Ngài nữa.

Sau thất bại tàn tệ đó, Đức Giêsu quay sang nhóm Mười Hai, là những người thân tín nhất, xem họ có thái độ thế nào ? Rất may, ông Phêrô đã thay mặt cho nhóm Mười Hai thưa ngay với Ngài rằng: *"Lạy Thầy, bỏ Thầy chúng con biết theo ai, Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời"*. Như vậy, các Tông đồ đã tin vào lời Chúa và quyết tâm theo Ngài.

Ngày nay, trước mầu nhiệm Thánh Thể, vẫn còn có những người có thái độ như dân Do thái và một số môn đệ xưa : họ không tin nhận phép Thánh Thể vì họ cho là một việc phi lý, một sự bầy đặt. Còn chúng ta, chúng ta hãy học theo gương thánh Phêrô và các Tông đồ mà tuyên xưng đức tin và quyết tâm theo Chúa đến cùng, mặc dầu việc tin theo đó đòi hỏi nơi chúng ta nhiều từ bỏ, nhiều hy sinh.

B. TÌM HIỂU LỜI CHÚA.

+ **Bài đọc 1** : Gs 24,1-18.

Sau khi ông Maisen qua đời, ông Giosuê lãnh nhận trách nhiệm lãnh đạo dân chúng và đưa họ vào Đất Hứa. Sau khi chinh phục được Đất Hứa và chia phần đất cho từng chi tộc, ông Giosuê tập họp dân chúng lại tại Sikem và đòi họ phải tuyên bố dứt khoát lập trường : tin theo Đức Chúa và trung thành với Giáo ước của Ngài hay tin theo các thần của dân ngoại ở Babylon hay các thần của xứ sở mà họ vừa chiếm cứ ?

Toàn dân dứt khoát và đồng bộ chọn Thiên Chúa, Đấng đã giải thoát họ khỏi ách nô lệ Ai cập. Từ nay họ sẽ trở thành dân riêng của Đức Chúa, trung thành thi hành giao ước đã ký kết với Ngài ; và từ nay sự hiệp nhất sẽ phát xuất từ một niềm tin chung vào Giavê Thiên Chúa.

+ **Bài đọc 2** : Ep 5,21-32.

Bài đọc hai chỉ là đề tài phụ nhưng nói lên mối dây chặt chẽ giữa các tín hữu với Chúa Kitô. Chắc chắn thánh Phaolô biết đề tài Kinh Thánh về lễ cưới giữa Thiên Chúa và dân Ngài, và một cách tự nhiên, ngài nói sang hôn lễ giữa Đức Kitô và Hội thánh để nhấn mạnh rằng chính nơi Đức Kitô mà tình yêu Thiên Chúa đối với dân Ngài đã đến mức viên mãn.

Theo đó, giáo huấn của thánh Phaolô về đạo vợ chồng có 2 điểm :

a) Vợ phải phục tùng chồng như Hội thánh tùng phục Đức Kitô.

b) Chồng phải yêu thương vợ như Đức Kitô thương yêu Hội thánh và như người ta yêu thương thân xác mình.

Kiểu nói của thánh Tông đồ Dân ngoại có thể gây ngỡ ngàng cho người nghe, nhưng sẽ không gây khó chịu và có thể chấp nhận được khi qui chiếu về Tình yêu giữa Chúa Kitô và Hội thánh.

+ Bài Tin mừng : Ga 6,60-69.

Sau bài giảng về Bánh Hằng Sống với lời khẳng định quyết liệt của Đức Giêsu : *"Thịt Ta thật là của ăn và Máu Ta thật là của uống"*(Ga 6,55), sự cứng lòng tin của người Do thái lây sang cả nhóm các môn đệ. Họ cảm thấy chướng tai vì những lời quá táo bạo, đảo lộn hết cả mọi quan niệm của họ từ trước đến giờ.

Bị đặt trước giờ phút phải lựa chọn : tin hay không tin, theo hay rời bỏ ? Nhiều người Do thái không tin và cùng với một số môn đệ cũng rời bỏ Ngài. Nhưng Đức Giêsu không rút lại điều gì trong lời khẳng định của Ngài.

Nhưng một câu hỏi được đặt ra một cách đột ngột cho các Tông đồ : *"Cả các con nữa, các con cũng muốn bỏ đi hay sao"*(Ga 6,67) ? Thánh Phêrô đã đại diện cho nhóm Mười Hai tuyên xưng đức tin một cách tuyệt vời : *"Lạy Thầy, bỏ Thầy chúng con biết theo ai ? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời"*(Ga 6,68).

C. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Bỏ Ngài con biết theo ai ?

Cả bốn bài Tin mừng của bốn Chúa nhật trước và bài Tin mừng hôm nay là phần cuối bài giảng của Đức Giêsu về Bánh hằng sống. Tin mừng hôm nay cho chúng ta biết thái độ và phản ứng của các thánh giá, cách riêng của các môn đệ và đặc biệt của các Tông đồ.

I. CÂU CHUYỆN LỰA CHỌN.

1. Dân Do thái chọn Thiên Chúa.

Bài đọc 1 hôm nay thuật lại cho chúng ta biết : vào khoảng năm 1200 trước kỷ nguyên, dân Do thái đã vượt qua sông Giordan để vào đất hứa dưới sự hướng dẫn của ông Giosuê. Sau khi chia đất đai cho các chi tộc, ông cảm thấy phải đau lòng trước sự ngỗ nghịch phản bội của dân Do thái, ông đã triệu tập toàn thể dân chúng lại, truyền cho các kỳ lão, thủ lãnh các gia tộc, các quan án, các sĩ quan đến trước tôn nhan Chúa, rồi ông nói với họ : *"Hôm nay, các người hãy tùy ý chọn lựa phải tôn thờ ai, Thiên Chúa hay các tà thần"*? Toàn dân đã biết hối cải, chừa bỏ tội lỗi và đồng thanh quyết định chọn Thiên Chúa để tôn thờ Ngài, khi thưa với ông Giosuê : *"Không thể có chuyện chúng tôi bỏ Thiên Chúa mà tôn thờ những thần ngoại lai, vì Chúa là Thiên Chúa chúng tôi"*.

Dân Do thái hồi tưởng lại biết bao ơn lành Chúa đã ban cho họ, đã cứu họ thoát ách nô lệ Ai cập. Ngài đã làm biết bao việc kỳ diệu, những phép lạ do cánh tay hùng mạnh của Ngài; Ngài đã thi thố biết bao ơn phúc khi dẫn đưa dân tộc họ vào Đất hứa, đất chảy sữa và mật mà Chúa đã hứa với cha ông họ. Mặc dầu họ phản bội, Chúa vẫn

luôn rộng lòng tha thứ, yêu thương chờ đợi họ trở lại để tôn thờ Ngài. Chúa đã chấp nhận lòng sám hối của họ khi họ đồng tâm từ bỏ tà thần, trở lại chọn Chúa để tôn thờ Ngài. Dân Do thái đã quyết định và lựa chọn đúng...

Nhưng thực sự, dân Do thái có trung thành với lời giao ước mà họ đã ký kết khi quyết định chọn Chúa để tôn thờ Ngài hay không ? Lịch sử dân Do thái đã trả lời cho câu hỏi này.

2. Lựa chọn và tin theo Đức Giêsu.

a) Thái độ của dân Do thái.

Trong suốt bài giảng Đức Giêsu nói về Bánh hằng sống, chúng ta thấy các thính giả có những phản ứng như sau :

- Khi Đức Giêsu nói với họ phải tin vào Ngài thì dân chúng thưa với Ngài: *"Vậy thì ông làm dấu gì cho chúng tôi thấy mà tin ông ? Ông làm gì nào"* (Ga 6,30).

- Khi Ngài hứa ban bánh sự sống thì dân chúng thưa Ngài : *"Thưa Ngài, hãy luôn luôn cho chúng tôi bánh ấy"*(Ga 6,34).

- Khi Ngài tự xưng là Bánh bởi trời thì họ kêu ca : *"Ông ấy lại không phải là Giêsu con ông Giuse đó sao ? Cha mẹ ông ta, chúng ta đều biết ! Làm sao bây giờ ông ấy dám nói : Ta từ trời xuống"*(Ga 6,40-42) ?

- Khi Ngài phán: *"Bánh Ta sẽ ban, chính là thịt mình Ta"*. Lúc này người Do thái mới la lối rùm beng lên: *"Làm sao ông ấy có thể cho chúng ta ăn thịt mình được"*(Ga 6,52).

Đọc tất cả những cảm nghĩ đó ta thấy rằng trong giới thính giả, một số người lưỡng lự, một số dứt khoát bỏ Chúa, không nghe Ngài nữa .

b) Thái độ của các môn đệ.

Trước lời tuyên bố của Đức Giêsu : *"Thịt Ta là của ăn, máu Ta là của uống"* thì không những đám dân chúng mà nhiều trong số các môn đệ đã phản ứng như những người Do thái khác: *"Lời này chướng tai quá ! Ai mà nghe nổi"*(Ga 6,60) ? Khi nghe Đức Giêsu nói vậy, nhiều môn đệ, tuy được sống gần Ngài một thời gian, cũng rút lui, từ giã Ngài: *"Từ bấy giờ, có nhiều môn đệ rút lui, không còn theo Ngài nữa"*(Ga 6,66). Họ đã theo Ngài một thời gian, đã tin, đã trở thành môn đệ, nhưng họ không thể đi tới cùng.

c) Thái độ của Nhóm Mười Hai.

Đứng trước sự tan rã bi đát này, Đức Giêsu quay về Nhóm Mười Hai, những người được coi là thân tín nhất của Ngài. Vậy phản ứng của họ thế nào trước câu hỏi của Đức Giêsu: *"Cả chúng con, chúng con có muốn bỏ đi không?"* Thánh Phêrô đã thay mặt cho cả Nhóm nói lên thái độ của họ: *"Lạy Thầy, chúng con sẽ đi theo ai ? Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin và chúng con biết rằng : Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa "* (Ga 6,70).

Như vậy, thánh Phêrô đã đại diện cho anh em nói lên một lời tuyên xưng rất trọn vẹn và đầy đủ , Ngài có những lời ban sự sống đời đời. Do đó, những lời tuyên bố, quả quyết và khẳng định trong bài giảng về Bánh Hằng Sống này thực sự là theo nghĩa đen thông thường nói về phép Thánh Thể.

II. LỰA CHỌN VÀ TIN THEO.

1. Nói về sự lựa chọn.

Ngày nay người ta nói nhiều đến dân thân. Dân thân, nhập cuộc là thân phận của con người. Sống là lựa chọn. Mà chọn lựa là liều lĩnh, vì không bao giờ ta nắm chắc được một cách rành rọt như 2 với 2 là 4 tất cả những lý do lựa chọn và những điều tương lai dành cho sự lựa chọn của ta. Nhưng không vì thế mà ta không dám liều mình. Khi đã dùng trí khôn suy nghĩ, cân nhắc theo như ta có thể, rồi ta cứ tiến bước.

Cuộc đời là một chuỗi những sự lựa chọn. Có lẽ chỉ trừ việc sinh ra và cái chết là người ta không lựa chọn được, còn tất cả mọi việc khác thì người ta phải lựa chọn. Và chính sự lựa chọn này sẽ định hướng và đánh giá cuộc đời của mình. Nghĩa là nếu chọn đúng, chọn khéo thì đời mình sẽ tốt, sẽ hạnh phúc; còn nếu chọn ẩu, chọn sai thì cuộc đời sẽ xấu, sẽ bất hạnh.

Nói đến lựa chọn là giả thiết phải có sự **tự do** trong đó. Nếu ai bị ép buộc phải làm một việc gì ngoài ý muốn thì không còn là tự do lựa chọn nữa, mà là sự bó buộc. Chính sự tự do trong lựa chọn làm cho chúng ta phải suy nghĩ, phải day dứt vì phải có trách nhiệm trong việc lựa chọn, phải nhận lấy hậu quả của việc lựa chọn ấy.

Truyện : Thần Hercule.

Theo truyện thần thoại của Hy Lạp, Hercule là một vị thần, một lần đứng giữa ngã ba đường và tự hỏi xem đi về đâu. Hai người chỉ đường đến với ông. Một người nói :

- Hãy theo tôi, đây là con đường thoải mái, hạnh phúc và lối đi dễ dàng.

Người thứ hai nói :

- Đây là con đường cố gắng, nỗ lực, khó khăn. Tuy là đường khó khăn, nhưng đưa tới hạnh phúc.

Hercule đã chọn con đường khó khăn và quả thực ông khôn ngoan, ông đã thành công.

Bất cứ cách nào, lựa chọn là phải **liều**, phải chấp nhận một tương lai bấp bênh, phải chấp nhận hậu quả của việc lựa chọn ấy, mặc dầu phải hy sinh rất nhiều . Trong chọn lựa việc kết hôn, chúng ta sẽ thấy rõ đặc tính của sự lựa chọn ấy :

*Nhà anh chẳng chiếu chẳng giường,
Chỉ ấm ổ ra, nàng thương chẳng là ?
- Yêu nhau chẳng quản cửa nhà,
Chuồng chim cũng lấy, chuồng gà cũng theo.*

2. Chúng ta chọn Đức Giêsu.

Đức Gioan Phaolô II thường khuyên những người đến với Ngài rằng : Chúng con phải lựa chọn. Chọn là một quyết định lớn và quan trọng của đời người. Chúng ta đã chọn. Và chúng ta còn phải tiếp tục chọn, vì đời là một tiến trình, đời là một cuộc đổi mới không ngừng nghỉ. Khẩu hiệu của Đức Gioan 23 là : *Giờ đây tôi mới khởi sự*. Mỗi ngày chúng ta phải khởi đầu với sự lựa chọn.

Mà sự lựa chọn căn bản và quan trọng nhất của cuộc sống là chọn Đấng chúng ta tôn thờ. Chúng ta phải chọn Chúa là thần tượng vì Ngài là một vị thần siêu việt, tuyệt đối đáng tôn thờ. Ta không được bắt chước dân Do thái xưa thờ con bò vàng

thay vì Ngài. Chính Đức Giêsu cũng khuyên : "*Không ai có thể làm tôi hai chủ... Các con không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi tiền của được*"(Mt 6, 24).

Nhưng Thiên Chúa là Đấng vô hình, ta không thể tiếp cận với Ngài, ta cần phải có một thần tượng nào gần chúng ta hơn, vị thần ấy đã nói: "*Ai thấy Thầy là thấy Cha*" và Đấng ấy đã nói: "*Thầy là đường, là sự thật và là sự sống*"(Ga 14,6).

Có một người suốt 2000 năm đã được bao nhiêu người hâm mộ tin theo, thậm chí còn nhận lấy cái chết để tỏ ra trung thành với vị thần ấy !

Vị thần đó là ai ?

Đó là Đức Giêsu Kitô.

Sự lựa chọn của chúng ta sẽ mang lại phần thưởng mà thánh Phêrô và các Tông đồ xưa đã nhận lãnh, đó là được chia sẻ tấm bánh hằng sống, Mình và Máu Đức Kitô. Được chết đi với Chúa mỗi ngày để được sống lại với Chúa trong hạnh phúc và vinh quang. Đó là niềm vui của mỗi chúng ta. Đây là một lựa chọn quan trọng có liên quan đến cuộc đời mai hậu của ta.

3. Chúng ta tin theo Đức Giêsu.

Chúng ta đã chọn Đức Giêsu làm thần tượng, làm Chúa của mình, điều đó chứng tỏ không những chúng ta phải có niềm tin và còn hơn nữa chúng ta phải có *đức tin*. Mà giả như chúng ta chưa có đức tin cho đủ thì hãy theo lời khuyên của triết gia **Blaise Pascal**: "*Nếu bạn muốn có đức tin, hãy quỳ xuống và cầu nguyện*".

Sống theo đức tin là đi trong đêm tối, vì đức tin là "khước từ cách hiểu biết thông thường, nhờ giác quan và lý trí, lý luận" để "tin vào một người khác", đó là tin mà không thấy, như thánh Gioan sẽ nói rất nhiều lần.

Đối với Đức Giêsu, như chúng ta đã thấy, luôn gây đụng chạm ! Đức tin không hẳn nhiên là thế. Đức tin luôn luôn cho ta thấy chướng. "Đức tin" không phải là một bài học được lặp đi lặp lại "nhưng" là một "dấn thân" trong cuộc sống, là một thôi thúc phải chấp nhận từ bỏ ánh sáng riêng của mình, được coi là có tính khoa học, để đón nhận mạc khải của một người khác mà không thể kiểm chứng được bằng những phương thể nhân loại. Chính Thánh Thể là cơ vấp phạm cho các môn đệ khiến họ từ bỏ Chúa, và ngày nay cũng có những người không chấp nhận được màu nhiệm này.

Đức tin cũng đòi hỏi phải có **thử thách**. Qua câu chuyện được kể trong bài Tin mừng hôm nay, tức câu chuyện Đức Giêsu nói với các môn đệ Ngài về bí tích Thánh Thể. Trong cuộc sống cũng sẽ có những giây phút chúng ta cũng bị thách đố như các môn đệ, và có thể chúng ta cũng bị cám dỗ từ bỏ Chúa, không theo Ngài nữa.

Những lúc đó, chúng ta đừng để mình vấp phạm những lỗi lầm giống như các môn đệ xưa đã vấp phải, nghĩa là đừng chỉ lo chú tâm đến những vấn đề xảy đến cho chúng ta, mà hãy đưa mắt nhìn vào Đức Giêsu, chúng ta hãy xác nhận lại niềm tin vào Ngài như thánh Phêrô đã làm: "*Lạy Thầy, Thầy mới có những lời ban sự sống đời đời. Phần chúng con, chúng con tin Thầy là Đấng thánh của Thiên Chúa*".

III. TRUNG THÀNH VỚI SỰ LỰA CHỌN.

Trong ngày chịu phép Rửa tội, Linh mục hỏi chúng ta có từ bỏ ma quỷ và những việc làm của chúng không ? Cha mẹ chúng ta hay chính chúng ta đã quả quyết thưa từ bỏ. Ta lại còn tuyên xưng và tin theo Chúa Ba Ngôi là Cha và Con và Thánh Thần.

Chúng ta đã chọn Thiên Chúa là gia nghiệp của mình. Rồi trong mỗi dịp lễ Phục sinh, từng người chúng ta lại có dịp bày tỏ sự lựa chọn của mình một lần nữa khi tuyên xưng đức tin và lại tuyên bố từ bỏ ma quỷ và các việc của chúng.

Chúng ta đã chọn Chúa và chỉ chọn một mình Chúa chứ không thể chọn cả hai, không được thờ hai chủ. Lựa chọn một lần chưa đủ, còn phải lặp đi lặp lại nhiều lần, nó phải được thể hiện qua những lựa chọn nho nhỏ trong mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút trong cuộc sống của chúng ta. Chúng ta chỉ có một sự lựa chọn duy nhất : chọn Chúa. Chọn lựa đúng thì được sống và chọn lựa sai thì chết.

Cũng như ở đô thị Jaffa xứ Palestina, có một khu đất gọi là khu đất quyết định. Các sông ngòi chảy vào khu đất ấy lưỡng lự một lúc rồi mới chảy sang một trong hai hướng. Những sông ngòi theo một hướng thì chảy vào khu vườn Sharon xinh đẹp. Còn những sông ngòi theo hướng kia thì chảy vào Biển Chết, biển này không có một sinh vật nào sống nổi. Cuộc đời chúng ta cũng thế. Chúng ta phải chọn một hướng, không ai có thể làm tôi hai chủ :

*Một nhà hai chủ không hoà,
Hai vua một nước ắt là không yên.*

Chọn lựa tự do, nhưng chọn lựa lại là *giới hạn*. Khi đã có một chọn lựa là chúng ta phải biết tự giới hạn mình. Chính Đức Giêsu khi chọn con đường cứu độ nhân loại, Ngài cũng đã phải chấp nhận thân phận giới hạn con người, và cả cái chết nhục nhã trên thập giá như lời thánh Phaolô trong bài đọc 2 : *"Đức Kitô yêu thương Hội thánh, và phó mình vì Hội thánh, để thánh hóa Hội thánh,...ngõ hầu bày tỏ cho mình một Hội thánh vinh quang, không vết nhơ, không nhăn nheo..., nhưng thánh thiện và tinh tuyền"*.

Phải chăng chọn Chúa và theo Chúa là một nghịch lý vì Chúa chỉ hứa cho những sự mất mát ? Người ta thuật lại câu chuyện của một ông tướng kỳ lạ, đó là đại tướng Garibaldi. Một ngày kia, ông nhóm họp quân đội ăn mặc rách rưới mà hiểu dụ rằng : *"Ta cho các ngươi sự đói khát, lạnh lẽo, thương tích và chết trận. Ai vui lòng nhận các điều ấy thì hãy theo ta"*. Kết quả : chẳng ai chịu rời bỏ hàng ngũ của mình.

Chúng ta nghĩ thế nào về câu nói của vị đại tướng ấy ? Có kỳ lạ không ? Có vô lý không ? Có điên khùng không ? Và chúng ta nghĩ thế nào về câu nói của Đức Giêsu: *"Ai gìn giữ mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai vì Ta mà mất mạng sống mình thì lại tìm lại được"* (Mt 10,39) ?

Và để kết thúc, chúng ta phải đặt ra câu hỏi : Nếu ta chọn Chúa thì sẽ ra sao ? Và nếu ta bỏ Chúa thì sẽ ra sao ? Nhạc sĩ P. Kim đã suy diễn câu hỏi bất hủ của thánh Phêrô thành một bài thánh ca rất ý nghĩa như sau :

"Bỏ Ngài con biết theo ai"

- Bỏ Ngài thì đời con sẽ như một cách chim bơ vơ trong khung trời lộng gió.
  - Bỏ Ngài con sẽ theo ai, đời lộng gió cánh chim ngàn khơi.
  - Bỏ Ngài thì đời con sẽ như một con thuyền lao đao trên biển cả mệnh mông.
  - Bỏ Ngài con biết theo ai, như thuyền buồm lái biết trôi về đâu ?
  - Bỏ Ngài con biết theo ai, trên đời kia tương lai khuất mờ.
  - Và bỏ Ngài thì đời con sẽ như một cuộc hành trình cô đơn, buồn bã.
- Bước đi không Ngài, đời con buồn tênh.

Còn nếu chọn Ngài, thì cuộc đời của chúng ta tuy cũng vẫn là một cuộc hành trình, cũng vẫn như cánh chim bay trong khung trời lộng gió, cũng như một con thuyền giữa biển cả mênh mông, nhưng trong cuộc hành trình ấy, đã có Chúa đồng hành, cánh chim đã biết hướng mà bay, con thuyền đã có người lèo lái và như thế sẽ bảo đảm đi tới bến bờ bình an (Lm Carolô, Sợi chỉ đỏ, năm B, tr 606-607).

Chọn Chúa, đi theo Chúa, trước mắt là một sự hy sinh, một sự mất mát và bị người đời coi như một sự điên rồ, nhưng như thánh Phaolô nói thì đó là sự khôn ngoan trước mặt Chúa. Có lẽ người ta nói đúng : *"Khôn thế gian làm quan địa ngục, dại thế gian làm quan thiên đàng"* !

Truyện : Vua Charles V và hoàng tử

Vua Charles một lần kêu hoàng tử đến và cho hoàng tử được chọn. Trên bàn vua đặt một thanh kiếm và một vương miện (triều thiên), Vua nói :

- Con chọn cái nào ?

Ngần ngừ một lúc hoàng tử cầm lấy thanh kiếm.

Vua cha hỏi :

- Sao con lại chọn thanh kiếm ?

Hoàng tử cầm thanh kiếm chỉ vào vương miện đáp :

- Nhờ thanh kiếm này, con sẽ được vương miện kia.

Chúng ta đã quen với khẩu hiệu : *"Per crucem ad lucem"* : qua thập giá để tới vinh quang. Bước theo Chúa là phải đi vào con đường khổ giá, phải qua cửa hẹp, nhưng chính con đường hẹp hòi khắc khổ lại đem đến vinh quang. Theo gương hoàng tử, chúng ta cũng phải nhờ thanh kiếm đau khổ để có thể chiếm được triều thiên vinh phúc muôn đời, thánh giá phải đi trước triều thiên

*Xả thân nếu muốn theo Thầy,
Vác cây khổ giá hằng ngày mà theo.
(Mt 16,24)*

Lm Giuse Đình lập Liễm
Giáo xứ Kim phát
Đà Lạt.